

Împleticit de vrajă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mă joc ades prin părul tău, minune,
Cu degetele-l pieptăn spre izvor
Și-ascult povestea ta, când curg pe strune
Metafore albastre. Pe picior

Mai zăbovesc o noapte, spre lagună
Împleticit de vrajă mă strecur
Și inima-mi aleargă ca nebună,
Când în adâncul apelor cobor.

Sunt consumat de lavă ca o coală,
Cerneala se aprinde-n foișor,
Eu tremur tot, nu știu pe care scală
Cutremurul din mine să-l măsoar.

- Seismele acestor nopți albastre
Aprind când trec un foc mistuitor,
Cărbuni încinși sub trupurile noastre
Și hainele-aruncate pe covor,

Dezordinea din suflete,-ndoiala,
Că până și săruturile dor,
Obsesia că-mi voi spăsi greșeala
În ziua când voi învăța să mor

Sub ochii tăi, în brațele dorinței...
Sunt zilele de-un calm sfâșietor,
Dar nopțile-n adâncul conștiinței
Pătrunzi flămând, ca visul de ușor.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif